

stadsgebouwen was in 20 jaar niets gedaan. Ook de kaden en straten waren schromelijk verwaarloosd. Overal heerschte verval. Men is toen met kracht aan het werk getogen om tenminste dit euvel te verhelpen; voor de Boompjes alleen waren niet minder dan 40.000 moppen noodig om de gaten te stoppen. In 1784 heette alles verbeterd en de gebouwen in goede orde behalve het Stadhuis en de Doele. Burgemeester Van Berckel maakte dan ook aanmerking op de grootere uitgaven in de laatste jaren, doch hem werd toen verweten, dat dit niet noodig geweest zou zijn, zoo alles tijdens zijn fabriekmeesterschap (1766—1780) niet zoo tot verval gekomen was. Dat Verhellouw onder deze omstandigheden geen gemakkelijke en aangename positie zal gehad hebben, spreekt vanzelf. Ook de bewogen tijd bracht daartoe niet weinig bij, want hoe konden bij die vele veranderingen in de bestuurscolleges, welke het laatst der 18de eeuw te zien gaven, de belangen der fabricage behartigd worden? De bouwmeester zag zich in zijn ambt gecontinueerd, van 1778 tot 1784 telkens voor twee jaar, daarna voor vijf jaar. In 1785 kreeg hij een gratificatie voor zijn extra-moeite bij de huisvesting van het garnizoen, doch overigens heeft hij niet te roemen gehad over groote waardeering. Den 18^{den} Maart 1799 ontving hij op zijn verzoek wegens lichaamsgebreken, die hem al langen tijd verhinderd hadden zijn taak naar behooren te vervullen, eervol ontslag en een pensioen van f 600 's jaars, dat hij ook buiten de stad maar binnen de Bataafsche Republiek mocht verteren. Had Verhellouw er reeds op gewezen, dat hij 26 jaar dezen post had bekleed en zóó, dat hij een groot gedeelte van zijn gezondheid en geestvermogens daarbij had ingeboet¹⁾, de commissie van finantien en fabricage onderstreepte dit nog in haar rapport aan de Municipaliteit d.d. 18 Maart 1799 door te gewagen van „de onaengenaemhedens, welke hij in dezelve (betrekking) vele malen heeft moeten onder vinden onder een voormalig bestuur, welke laetste mogelijk veel hebben toegebracht tot den ongelukkigen staet zijner gezondheid”²⁾. Voor een deel echter zullen die onaangenaamheden wel

---

1) 18 Maart (?) 1799 was hij door een beroerte overvallen op de „bouwmeesterstrap”, zooals een aantekening van de fabricage vermeldt.

2) Hij was ook stadsserviesmeester sinds 6 Dec. 1784 d.w.z. belast met de betaling der gelden voor het onderhoud van het garnizoen. Hij stierf reeds 3 December 1799, doch niet te Rotterdam.